

Klimatilpassa nullutsleppsbygg

Å bygge nullutsleppsbygg betyr å ta ned materialbruken, velje bygningsmaterial med lite CO₂-fotavtrykk og lang levetid, og å balansere utsleppa med produsert nok fornybar energi. Erfaring er at fokuset på klimagassreduksjon kan gå ut over klimatilpassinga. Vi gir her ei oversikt over nokre av dei bygningsmessige problemstillingane vi støytte på i utviklinga av ZEB-laboratoriet i lys av klimaomstilling.

Tore Kvande

Institutt for bygg- og miljøteknikk

Berit Time

SINTEF

Gunnar Næss

LINK Arkitektur

Ingrid Almlid

Veidekke Entreprenør

«Klimatilpassa bygning» er tradisjonelt bruka som fellesnemning for konstruksjonar som blir planlagt, prosjektert og utført for å motstå ulike typer av ytre klimapåkjenning – frå nedbør, snølast, vind, solstråling, temperatur og flomvatn. Ved prosjektering av nye bygninigar held det ikkje å sjå på været som har vore. Vi meiner at tilpassing til eit klima i endring må inkluderast i fokuset for å redusere samfunnsrisiko.

Tilpassa bygningsutforming

Fokuset på solstraumproduksjon favoriserer gjerne bygningsutforming utan takutstikk og anna konstruktivt vern av fasaden. For ZEB-laboratoriet vart det valt ei bygningsform med «skarpe» kantar, ingen takutstikk og heile takflata vendt mot sør for å fange mest mogleg sol. Det ca. 20 m lange taket utgjer med sine bygningsintegrerte solceller (BIPV) ei stor, tett og svært glatt overflate. Ved kraftige regnskyll kjem store mengder vatn i høg fart ned langs taket mot takfoten (rafta). Utvendig takrenne var uaktuelt sidan den hadde vorte så stor at den hadde skugga for solcellene i øvre del av fasaden. I staden har vi i prosjektet utvikla ei innvendig («varm») takrenne integrert i takflata. For å optimalisere solcellearealet ønska vi ei så smal takrenne som mogleg. Kor smal den kunne vere var tema i ei masteroppgåva. Her regnstekt Katalin S. Johansen ulike takrenneutformingar i SINTEF sin RAWI (Rain and Wind) boks med 180 l vatn per min, noko som er forventa dimensjonerande regnvær i Trondheim om 100 år. Erfaring med taket viser svært godt samsvar med observasjonane gjort under prøvinga i lab.

Regn- og vindskjerming av inngangspartiet vart gjort med innovervendt skråing av fasaden samt ei inntrekt dør i fasadelivet. Skjerminna kunne sjå litt knapp ut. Gjennom studentarbeid vart det derfor gjen-

I utvikling av ZEB-laboratoriet har vi fokusert både på klimagassreduserande tiltak og på tiltak for klimatilpassing til eit framtidig klima. Inkludert er også eit anlegg for handtering av overvatn tilpassa dei lokale forholda.

Foto: Nicola Lolli, SINTEF.

nomført ein lokal vindanalyse. Analysen viste at hovudingangen er lagt på den minst vindutsatte delen av bygget. Erfaring med bygget er at skjerminga har fungert som vi håpa på.

Redusert materialbruk og lang levetid

Å velje bygningsmaterial med lang levetid er normalt også eit godt klimatilpassingstiltak. Å ta ned materialbruken kan derimot påverke klimatilpassinga fordi ein fort risikerer val av mindre fuktrobuste løysingar. ZEB-laboratoriet er bygd med skrått, kompakt tretak og smart dampsperrer. Sidan BIPV-taket krev eit fuktrobust undertak og eit solid platalag for god innfesting, var alternativet ei utføring med separat undertak og vindsperre. Vårt alternativ spara materialbruken til den ekstra luftinga og vindsperrelaget, men hindrar utoverretta tørking av takkonstruksjonen. Val av dampsperrer og detaljutforming av det kompakte taket gjer at vårt tak tørkar innover ved sommarforhold og utover i mørnet. Løysninga er klima-

taktekningsfunksjonen. Det innebar at tekninga skulle vere snø- og regntett samtidig som vi skulle ha optimale temperaturforhold for solstraumproduksjon. Taklengda på 20 meter gjorde det ekstra utfordrande, men vi løyste det med at BIPV-skråtaket er utført som lufta tak med ei 126 mm høg luftespalte på undersida av panela. Andre takvinklar, taklengder eller klima kunne gitt anna utforming av luftespalta. Luftinga blir kontinuerleg følt opp gjennom målinger.

Klimatilpassa BIPV

For å maksimere energiproduksjon, gi god fuktsikkerheit og redusere forringelsen av solcellepanela er det nødvendig med god lufting bak panela. Ved bruk av BIPV på taket i ZEB-laboratoriet var redusert effektivitet på grunn av oppvarming ei sentral utfordring sidan solcellepanela også skulle oppfylle

ka til innfesting av solcellepanela, det vil seie der forventa vannpåkjening er størst. Slik har vi detaljprosjektert innfestinga og luftinga til lokalt klima.

Redusert energibruk til drift

ZEB-laboratoriet har ikkje mekanisk kjøling. Det sparer vi veldig mykje energi på. Vi kjøler i staden bygget med vinduslufting. Automatisk motorstyrte vindu sikrar gjennomlufting når det er behov for kjøling. Styringa kan settast opp til å følge værmeldinga for å kjøle bygget før ein varmepериode. Vindua kan overstyrast manuelt i tillegg til at manuelt opningsbare vindu kan gi ekstra lufting. Plasseringa av dei motorstyrte vindua i fasadane er nøyde tilpassa lokale forhold. Kjøling med vinduslufting er ikkje aktuell for klima med varme sommardagar.

I første etasje er ikkje gjennomlufting med opningsbare vindu ei god løysning. Mot sør har vi ein pergola for skjerming av uterommet som vi har kledd med delvis translucente solcellepanel for ekstra solskjerming og dermed vern mot overoppvarming i første etasje.

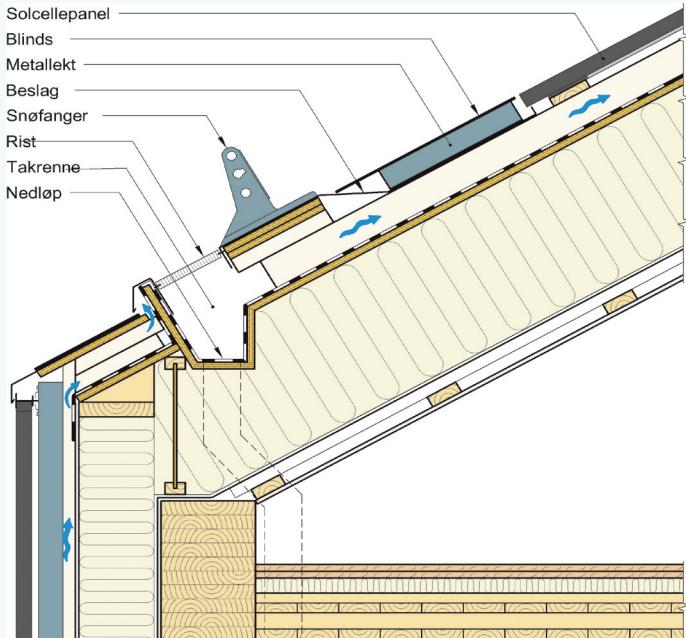
Tilrettelagt for fuktsikker byggeprosess

Bæresystemet i ZEB-laboratoriet er av limtresøyler og -bjelkar

med dekker og avstivande skiver i krysslaminert tre (KLT). Tre som byggemateriale er sårbart for fuktighet og spesielt for nedbør i byggeperioden. For å redusere CO₂ i bygginga valte vi mellom anna å bygge utan vêrbeskyttande telt. I staden vart det lagt vekt på god framdriftsplanlegging, kort byggetid, lokale fuktvernetiltak og fjerning av mest mogleg fritt vatn etter nedbør. Trekonstruksjonen var montert i juli/august når vi av erfaring har minst regn i Trondheim. Tidleg tett bygg gjorde at vi fekk starte terking av byggfukt i ein gunstig periode. Ekstra omfattande program for fukt-måling vart sett i verk, og ingen delar av trekonstruksjonen vart bygd inn før vi hadde nådd 15 vekt-% trefukt.

Auka brukskvalitet og overvannshandtering rundt bygget

Utgangspunktet for overvannshandteringa rundt ZEB-laboratoriet er at leidningsnettet i området har begrensa kapasitet samtidig som grunnforholda har dårlig infiltrasjonskapasitet. Det betyr at overvatnet må fordøyast på eiga tomt så lenge som mogleg før det blir sleppt kontrollert på det kommunale leidningsnettet. Løysinga vi har valt er ein kombinasjon av mange

Utføring av takfoten på ZEB-laboratoriet med klimatilpassa skrått lufta BIPV-tak med varm inntrekk takrenne, materialeffektiv og fuktrobust takkonstruksjon og klimatilpassa lufta BIPV-fasade.

fordrøyningsløysingar, der avrenninga av dei ulike løysingane blir samla i eit stort fordrøyingsmagasin som kontrollerer felles påslepp til leidningsnettet. Mellom anna blir takvatnet leida i eigen røyreleidning til fordrøyingsmagasinet. Vi har eit permeabelt dekke på arealet rundt bygget, fire regnbød og øvreg grønt areal som alle gir ein ekstra

brukskvalitet og lokal fordrøyning av vatnet med eigen karakteristikk.

Bidrag til klimaomstilling

I sum skal dei gjennomførte klimatilpassingstiltaka gi oss eit bygg med lang levetid og dermed eit viktig bidrag til oppfylling av nullutsleppsambisjonen.